

dr Magdalena Bierzyńska-Sudoł
Uniwersytet Kazimierza Wielkiego, Bydgoszcz

Adaptacja, integracja i akulturacja migrantów z Ukrainy w Polsce

Zmiana otoczenia zewnętrznego implikuje szereg następstw, które wiodą zarówno do pozytywnych rozwiązań, jak i negatywnych konsekwencji. Do pierwszych zaliczyć można nowe, bardziej atrakcyjne finansowo warunki pracy i szanse na szybką poprawę stopy życiowej.

Ciemna strona migracji zewnętrznych wiąże się zazwyczaj ze zmianą miejsca w strukturze społecznej, barierą językową, utratą dotychczasowych więzi rodzinnych i społecznych.

Istnieje wiele pojęć, opisujących wzajemne stosunki pomiędzy migrantami a społeczeństwem przyjmującym. Obserwując te relacje możemy wyróżnić kilka modeli koegzystencji migrantów i społeczeństwa przyjmującego. Wśród najważniejszych możemy wyróżnić: adaptację, integrację i akulturację. Imigranci z Ukrainy w Polsce przeżywają kilka faz/stopni „wchodzenia” w społeczeństwo przyjmujące. Bardzo trudno jest określić między nimi granicę, gdyż jest to proces wielopłaszczyznowy i długofalowy. Przeważnie odbywa się w kilku sferach życia naraz i wzajemnie się przeplata.